

Drámaiságot is adott a Déryné Társulat Hegyháti infó

Az őszi színházi évad kezdetén különleges színházi élményt kínáltak a Nagy Gáspár Művelődési Központ közönségének. A Déryné Társulat a Déryné ifjasszony című darabjával érkezett Vasvárra, amelyet Vidnyánszky Attila rendezett.

Aki másfél órás szórakoztató színházi élményre vágyott, ahol a társulat minden egyes tagja megvillantotta komikus énjét is, az épp ezt kapta Vasvár színházában aznap este. Ugyanakkor a mélység, a drámaiság sem hiányzott az előadásból. „A magyar nyelvű színjátszás kivívóiként tiszteljük a vándorszínészeket, ezeket az eltökélt alakokat, köztük az olyan nagy formátumú személyiségeket, mint Déryné is volt. Az előadás főhajtás a magyar színjátszás hőskora előtt, ahol romantikus szerelmek, nagy fellángolások, szenvedélyes viszonyok szövevényében hol küszködnek, hol csatát nyernek hivatásuk, a magyar nyelvű színjátszás ügyéért folytatott küzdelemben. A színpadon megelevenedő miliót átszövi a színház erejébe vetett hit, ezért a láthatatlan bizonyosságért zajló folytonos törekvés, melyben ki-ki a maga tehetségével, leleményességével vagy éppen fondorlatával próbál ér-

vényesülni. Herczeg Ferenc kalandokkal, tréfákkal, felfokozott érzelmekkel kikövezett színművét a színészek hangszeres játéka teszi még virtuózabba” – áll egy bejegyzés a deryneprogram.hu honlapján a darabról.

Aki látta már a darabot, az minden bizonnyal készletét érez rá, hogy az előadáson tapasztalt élményelemeket lelkesen elmesélje barátainak, szubjektívvé téve a weboldal objektív leírását, kedvet hozva nekik a darab megtekintéséhez. Mert az előadást látni kell. Látni kell persze a tanulságos, múltidéző, az egykori vándorszínészek életét hitelesen és érdekesen megjelenítő történet-szövev okán is. De mindenekelőtt nem szabad kihagyni a színészek játéka miatt. A csaknem két órás előadásban a társulat tagjai a szó szoros értelmében nagyofalakitának, főleg a komédiás énjüket előhozva. A Déryné Társulat az egykori vándorszínészek világát jeleníti meg, de a darab végére mindenkiben tudatosulhat majd,

hogy hiszen ők maguk a vándorszínészek, Dérynéék 21. századi követői. Persze, ezt maga a Déryné-program is célként tűzte ki, hiszen az Országjárás alprogram keretében anyagi források biztosításával és koordinációs szerepével színházi produkciók országos utaztatását végzi. Így juthat el az előadás Körmendre is. A programban dolgozó színházi szakemberek azt vallják: a kultúra mindenkié, nem csupán egy szűk elité. Missziójuk a minőségi színházi élmény eljuttatása azokra a területekre is, ahol a kultúrához való hozzáférés lehetősége korlátozott. Hisznek a kultúra össztársadalmi jelentőségében, hisznek, abban, hogy a kultúra a fejlődés hajtóereje. Valószínűleg a társulathoz szerződés egyik motivációja is ez lehet a színészek részéről. A motiváció pedig a játékkukban is tetten érhető. Egy 21. századi, hiteles vándortársulat tagjai ők, akiknek játékában az egykori vándorszínészek iránti szakmai tisztelet is tetten érhető. Az pedig, hogy a színházi időutazás, a varázslat megtörténik az előadáson, az a színészek játéka mellett Kiss Zsuzsanna jelmeztervező és Csiki Csaba díszlettervező érdeme is.

Tarpai Viktória játszotta Déryné címszerepét. A Jászai Mari-díjas színésznő számára nem ismeretlen Vasvár. Szinte haza érkezik ide. Másfél évtizede még diákként a beregszászi gyermekszínház csoporttal, majd az Illyés Gyula Magyar Színházzal gyakori vendég volt a városban. Pogács Mónika

– Újra Vasváré a fürdő. Régi álma teljesült Vasvárnak. Saját tulajdonba került a fürdő és a kemping. Októberben erről az önkormányzat aláírta az adásvételi szerződést a Szentkút Kft.-vel. V. Németh Zsolt országgyűlési képviselő közbenjárására a kormány biztosította a megvásárláshoz szükséges forrásokat.

– Szüreteltek a hegyen. A Hegypásztor Kör birtokán le-szüreteltek az új telepítésű szőlőt. A bogys gyümölcsöt az október 23-i hétvégén ledarálták, majd ki is préselték, a must már fahordókba került. A civil szervezet elsősorban vörösbort készít a helyi természetű szőlőből. pam

A Tejút lovasa

Nagy utat járt be Csengey Dénes a Tejút lovasa című darabja a májusi premier után.

A Vasvári Játékszín Egyesület előadását Gergye Rezső rendezte, és Bajor János játékaival került színre. A darab bemutatójának is kalandos volt a története, és az április 8-ra, Csengey Dénes író halálának harmincadik évfordulójára időzített premiért is el kellett halasztani a járványügyi helyzet miatt. Végül május 15-én sikerült a bemutatónak, amelyet előző nap két főpróba előadás vezetett be. Azóta túl vannak már az október végi állás szerint a 16. előadáson is. A darab sikere és számyalása ebben a pandémias helyzetben nem mindennapi történet. pam

Régészeti ásatások Vasváron

Több mint hetven év után újraindultak a régészeti ásatások a vasvári Szent Mihály-dombon.

A cél a sok évszázada elpusztult káptalani templom maradványainak feltárása volt. A kutatást a Vasvári Helytörténeti Múzeum igazgatója, dr. Zágorhidi Czigány Balázs kezdeményezte, és több intézmény összefogott, hogy véghez vihessék. A kezdeményezést támogatja a Vasvár Népfőiskola Alapítvány és a Domonkos Kolostor Alapítvány is. Az ásatásvezető a Savaria Múzeum munkatársa, Kolonits László régész, és dolgoznak itt a Pázmány Péter Katolikus Tudományegyetem régészhallgatói és tanárai is, akik számára ez egy tanátsát. A közelmúltban kijelölték a területet, és megkezdték az első szelvény feltárását.

Az tudható a területről, hogy állt ott egy templom, amit már 1948-ban Járdányi Paulovics István régész is kutatott. A domonkos szerzetesek hívására érkezett a tudós Vasvárra, és készítet egy alaprajzot. Az egy háromhajós, kéttornyú templom alapjait ábrázolta. A kutatók ezt szeretnék

hitelesíteni a feltárással. Az ásatás előzménye az is, hogy 2016-ban volt a Szent Mihály-dombon egy talajdetektoros felmérés. Ez a technikai eszköz abban segít, hogy meg lehessen állapítani a földalatti romok kiterjedését. A detektoros mérés alapján úgy sejthető, hogy az alaprajz mégsem egészen olyan, amilyennek vázolták.

Dr. Zágorhidi Czigány Balázs múzeumigazgató szerint nemcsak a város, hanem a megye történetének szempontjából is fontos lenne a Szent Mihály-dombi templomot megtalálni, mert a vasvári káptalan úgynevezett „hiteles hely” volt. Azaz Vas megye egész közepkori és kora újkori irásbelisége a vasvári káptalan révén működött, a mai közjegyzői intézmény korabeli megfelelőjeként. A történész azzal folytatta: a megye valamennyi hivatalos iratát itt állították ki anno a káptalani templom sekrestyéjében. Ezek jó része megtalálható a püspöki illetve a megyei levéltárban. Ez annak köszönhető, hogy még a török idők előtt elmenekítették az anyagot. Rába-infó

Népszerű a csere-bere kuckó

Változatlanul népszerű a vasvári családok körében a csere-bere kuckó.

A Nagy Gáspár Művelődési Központ melletti tér közelébe állítottak fel egy mini faházat az intézmény munkatársai korábban. Az üvegajtós kis szekrény polcaira olyan tárgyak, játékok, könyvek kerülnek, amelyeket gazdjuk már nem használ. A polcokról bárki elviheti a neki tetsző plüss, mesealbumot, használati tárgyat, játékot. Az elvitt ajándék helyett mindenki tesz is ezek helyére másik, számára feleslegessé vált, megunt tárgyat. A csere-bere kuckó több mint egy éve sikerrel működik. A kuckó nemrégiben küllemében is megújult Somogyi Ferenc budapesti szobrászművész

jóvoltából. Ő készítette ugyanis még a nyári alkotótáborban a kis szekrény új, kerámia névtábláját. A címer a közelmúltban került ki csere-bere kuckó homlokzatára. pam

A szerző felvétele